

STICHTING BLARICUM-SUMATRA-MEDAN

Als het goed met je gaat, kun je ook voor een ander zorgen

22 september 2024

DE VRIJE UITLOOPKIP

Zondagochtend en het is overal nog stil, hier in de straat is niks en niemand te zien, terwijl het al 10.00 is. Het lijkt wel op een Nederlandse zondag.

Ik lees het verhaal over de Vrije Uitloopkip op de site van de NOS: 21 september om 22.51 geplaatst. Daaruit blijkt dat er nog wel wat te stellen is met de regel- en wetgeving rondom de uitloopkip. Ongeveer 100 van de in Nederland 482 gevestigde bedrijven voldoen aan de stelregel: overdekte uitloop. Zij mogen dat keurmerk toevoegen als de vergunning hiervoor al is aangevraagd. Het hoeft er nog niet aan te voldoen. En nu blijkt ook dat door de stikstofregels de aanvragen vaak al niet eens worden goedgekeurd. Dus is er naar mijn idee helemaal nog geen sprake van 100% VRIJE UITLOOP. Maar het staat bij de verkoop wel al op de verpakking. Het is de Dierenbescherming die dan coulant is tot, zeg maar 2027.

Dierenwelzijnsorganisatie ONGEHOORD spreekt van een truc en het is de klant die belazerd wordt. Het staat erop maar het is het niet.

WAT HEEFT DAT NOU MET YAYASAN ABDI KASIH IN MEDAN TE MAKEN?

Jaren geleden werd in deze organisatie over een “extra eitje” voor de kinderen gesproken, de kosten voor 80 eieren, u kunt hierover op de site lezen.

Gisteren, de drukke zaterdagmarkt op om voor de kinderen kippen te kopen zodat er iets gedaan kan worden aan de voeding en opvoeding van de kinderen. Ze zorgen voor de kippen en het eitje is er na verloop van tijd bijna dagelijks. We hebben bijdrages geleverd zodat het kippenhok kan worden opgeknapt, er is voor de komende 4 à 5 maanden voor kippenvoer, mais en rijst, ingekocht.

We hebben voor de opknappbeurt van het kippenhok gezorgd en er komt een prachtig spandoek als dank voor de sponsors en donateurs. Tijdens de inkoop op de markt zagen we best wel droevige omstandigheden hoe deze diertjes behandeld worden. Wij kunnen onze zorg en aandacht alleen maar tot de nu ruim 40 kippen afbakenen. Gauw naar huis met de kippen achterin en de vrijheid tegemoet.

Wij kunnen niet meer doen maar we weten ook hoe wij de ingekochte kippen gaan behandelen: zorg en aandacht voor de ayam kampung die buiten vrij mag rondlopen en naar hartenlust mag scharrelen en in de bomen mag slapen als ze dat willen. Het voer is goed en de aandacht zo nodig nog beter.

Ik begrijp heus wel dat dit in Nederland onmogelijk is. Maar ik vind dat wij hier in Indonesië nog zorg kunnen geven zoals ik als kleine boerenjongen nog deed in Zeeland. De kip die misschien straks ook in de soep of saté verdwijnt heeft hier gelukkig een goed leven gehad.

Als ik dat vergelijk met de kippenmarkt in Nederland staat een dergelijke handel gewoon op ontploffen. En het is niet oprecht wat je krijgt: een vrije uitloopkip die niet helemaal vrij was. Op de Indonesische markt wil ik de behandeling van de kip zeker ook in twijfel trekken, maar onze kinderen op de Yayasan Abdi Kasih hebben de zorg voor de volledig vrije-uitloopkip, de ayam kampung. Ik heb foto's gemaakt die de site niet dienen.

Maar mocht u u foto's zien die misschien in uw beeld niet helemaal kunnen, weet dan dat het zich buiten Yayasan Abdi Kasih afspeelt. Bij ons staat scharrelen hoog in het vaandel.

Pierre Pourchez

20 september 2024

We zijn na zoveel jaren op bezoek bij Yayasan Abdi Kasih. Heel herkenbaar Indonesië, voor ons als Nederlanders een onoverzichtelijk geheel. Het is voor de kinderen heel normaal.

Op het erf lopen de kippen, model ayam kampung, vrij over het erf. Ons idee is gelijk te vragen wat we met de kippen 's nachts moeten doen. Guru Yustinus zegt: "Ze zoeken de bomen op het erf op en slapen daar".

De ontvangst was vriendelijk en eigenlijk na een snelle rondleiding langs de lokalen, gaan we met twee man om tafel: Yustinus en Bethesda. Twee dingen komen aan de orde: de bus en de kippen.

Afgelopen week hebben er ook twee dames van het bestuur met ons om tafel gezeten. Dit was verhelderend, zeker ook met onze uitgangspunten in het achterhoofd.

DE BUS

Het komt erop neer dat het aantal zitplaatsen aanzienlijk meer moet zijn dan de door ons gestelde 14. Zij willen het liefst 25 en misschien wel meer zitplaatsen. Het budget dat wij hebben, schiet tekort. Maar dit is wat wij nu hebben en kunnen bieden. Daarnaast blijkt nu ook dat zij ook wat hebben: samen komen we op een tekort van ruim € 7000 en daar moeten we nog even voor sparen en geduld hebben.

De wensen die zij hebben -25 zitplaatsen-, geeft wel de doorslag. Met 14 of 16 kinderen in een bus komen we schromelijk tekort. Wij hebben afgesproken dat zij zorgdragen voor het aanvullen van het tekort maar we kunnen hulp bieden als we dat informeel willen doen. De nieuwe bus met 30 zitplaatsen gaat meer dan € 35.000 vragen. Zij denken dat zij dat in april 2025 voor elkaar krijgen. Ik neem het ruim in tijd want zij gaan van maart 2025 uit. Dus positief ziet iedereen het tegemoet.

Nogmaals: wij gaan in Nederland kijken wat we voor elkaar kunnen boksen. Maar de werkelijke verantwoording heeft nu Yayasan Abdi Kasih nu en dat geeft een goed gevoel: iets krijgen maar er ook wat voor doen. We houden het geld in reserve maar als het licht op groen gaat maken we het geld over. Een goed gevoel nu we weten wat er gedaan moet worden en met wie er duidelijke afspraken zijn gemaakt.

DE KIP

Nog even het verhaal van de kip. Van daaruit zijn we aan de slag gegaan en dat is een vrolijk succes geworden. Wij gaan zaterdagochtend naar de Pasar Ayam in Medan en kijken of wij 30 kippen kunnen bemachtigen. Daar is geld genoeg voor om op de langere termijn mee aan de slag te gaan. Die dertig kunnen de kinderen aan en de Yayasan ook. De bedoeling is dat deze kippen voor een productie zorgen waar men wat aan heeft: een extra eitje voor de 50 kinderen en wie weet is er wel een overschot na verloop van tijd. In de naastgelegen kampong kunnen deze eieren dan verkocht worden.

Aangezien wij veel meer geld hebben ontvangen en echt niet ineens 250 kippen kunnen aanschaffen hebben we besloten om de productie goed in de gaten te houden. Mocht een kip niet meer leveren dan gaat deze vervangen worden, er is genoeg geld en we kunnen het

komende jaar of misschien wel de komende jaren met succes verder. Zo af en toe zal er dan kippensoep geserveerd worden, het is niet anders.

Inmiddels is dit dus een enorm succes geworden, met grote dank aan Liza! Vandaar dat we ook proberen een groot bord met de kippennamen te maken de komende week. Creatief teken- en schrijfmateriaal hier aanschaffen is een ramp. Met moeite heb ik 2B-potloden kunnen vinden.

Voor de kippen gaan we het nachtverblijf verbeteren en wat extra voedsel inslaan. We kopen de zg. ayam kampung. Dat is een kip die gewoon rondloopt en scharrelt en 's nachts, als het moet, de bomen opzoekt om daarin te overnachten, ze zijn gek op vrijheid. Wie is dat niet?

Yayasan Abdi Kasih is een afgesloten terrein en Yustinus, de begeleider hier en kippenexpert (zijn we blij mee!!), weet hoe hij met deze dieren moet omgaan. Ik ken Yustinus Yadika al sinds 2000, hij is ook blij om voor de kippen te mogen zorgen. Yustinus heeft vroeger al eens op Eemeroord zijn stage-begeleiding praktische invulling gegeven. Zoals de studenten van HAN in Medan hebben gedaan.

DAKLOOS

Wij zijn hier in Medan ontvangen door Pak (Mijnheer) Indra Tarigan. Hij is van Batakse afkomst, voor de kenners: hij is van Karo-Batak. Elke zondag gaat hij naar de kerk. Daar voelt ie zich gelukkig in en iedereen weet dat Indonesië meer dan 90% islamitisch is. Ze voelen zich allemaal gelukkig samen, je merkt hier niks van strijd of iets dergelijks. Om de hoek staat een kerk die goed is voor 10.000 mensen en zondag worden er twee diensten gedraaid. Volle bak dus en in de verte hoor je de moskee oproepen tot gebed.

Indra is een groot ondernemer en hij is verantwoordelijk voor de bouw van gigantische woonbuurten en -wijken. Ik denk dat wanneer we zijn bouw totaal bij elkaar optellen makkelijk tot 500 woningen komen. Wij wonen op een compound met 300 grote woningen en op het terrein is een feestzaal met een capaciteit van 1000 feestgangers met de benodigde parkeergelegenheden. Daarnaast is er ook een open café waar je naar hartelust wat kunt eten en drinken. Alcohol wordt er niet geschonken maar een koffie-advocaat met chocolade doet je hooftevengoed ontploffen. Zo lekker....

Iets verderop is een project van Pak Indra Tarigan waarin hij 27 dakloze kinderen opvangt. Met dakloos bedoelen we echt dakloos, er is voor geen enkel kind een familielid te vinden. Ik vind dat zo mensonwaardig dat wij besloten hebben om wat kippen a.h.w. financieel in de koelkast te zetten en wat geld voorlopig te gebruiken om leuke dingen met deze kinderen te doen.

De kofferbak is nu afgeladen met tekenboeken, kleurmaterialen en pakken melk en wat lekkers. Voordat wij naar huis gaan, lopen we nog even langs en ik heb beloofd er ook vanuit Nederland naar "om te kijken".

We kunnen en willen dit niet laten liggen, de dochter van Pak Indra, Monica ondersteunt dit ook actief. Zij kunnen zich dit wel veroorloven en ze vinden dat iedereen ook daar naar moet omkijken en zorg voor moet dragen. Veel kinderen krijgen in de toekomst een baantje

rondom het bedrijf van Pak Tarigan en als zij naar school willen, dan kan dat ook. De grote kinderen zijn ook verplicht om later voor de kleine kinderen te zorgen.

Het is geen groot bedrag wat dit allemaal vraagt en wij van BSM hebben wat reserve dat ook op een andere manier gebruikt kan en mag worden. Althans, dat vinden wij. ALS HET GOED MET JE GAAT, KUN JE OOK VOOR EEN ANDER ZORGEN. Wordt vervolgd... Pierre Pourchez

16 september 2024

Het is maandagochtend en in Nederland is het nog vroeg. Zes uur tijdsverschil geeft wel een ander dagritme: je slaapt anders en je eetritme is van slag. Na een lange vlucht en een vertraging van zes uur (wachten dus....) in Kuala Lumpur komen wij 01.00 aan in Medan Vliegveld Kuala Namu.

De taxi van Pak Indra laat ook nog even op zich wachten en dan na 40 minuten, vergelijk het maar met Schiphol-'sGraveland komen wij in een prachtig huis aan. Het is allemaal van Pak Indra, een goede vriend van Yvonne en Aaron, de ideale oom voor Isabel ons kleinkind. Zij mag graag in Medan zijn want alle luxe is er.

Pak Indra heeft dit project opgezet en het is overal van alle luxe voorzien: van winkel tot café, van grote tuinen erom heen en een groot zwembad met terras. Op de compound staan 300 woningen/villa's, van koop tot huur. Wat nog leeg staat (weinig overigens) beheert Pak Indra

dus en een pand staat nu tot onze beschikking. Voor Pak Indra is de mentaliteit van een matras en een kussen voldoende, hij weet wat minder hebben betekent. Dat maakt hem dienstbaar en nederig bijna. In die man zit naar mijn idee een groot zakenman maar hij laat het over zich heen komen.

Wij vallen in slaap, wat een huis. De volgende dag gaan we op bezoek naar een ander project, Abdi Kasih laat nog even op zich wachten. Dit project behelst 'maar' 141 kleinere woningen, meer in de categorie rijtjeshuizen. Alles erin is goed voorzien en zelfs tot drie slaapkamers toe en zo nodig twee badkamers en toilet.

Tussendoor rijden we langs autodealers om te zien wat er te koop is. De spoeling is dun, ja een nieuwe staat al klaar maar dat is even niet haalbaar. Daarnaast staan er nog 78 huizen op de lijst om te bouwen. Het gaat in ieder geval mijn pet te boven. Voor de insiders: Pak Indra Tarigan is Karo-Batak en zijn afkomst is zeer belangrijk voor hem. Pak Indra is als een christen opgevoed en de kerk neemt in zijn leven een belangrijke plaats in, iets verderop staat de grootste kerk van Medan en omstreken, goed voor een dienst met 10.000 gasten. En dat twee keer op een zondagochtend. En ja, Indonesië is een land is met ongeveer 93% islam en wordt dit onderling geaccepteerd en ook getolereerd. Vandaag is het een Nationale Feestdag dus hebben we bij Abdi Kasih nog niets te zoeken. Dinsdag gaat ons eerste overleg van start... Wordt vervolgd..... Pierre Pourchez